

og Hættemaagen (*Larus ridibundus*) begge, efter at have strejft noget om her hjemme, er slaaet ind paa Kystvejen mod Sydvest. Stormmaagen har kunnet følges til »Kanalen«, ud mod Atlanterhavets Kyst, Hættemaagen til Middelhavet.

SUMMARY.

The above records of ringed Gulls show that practically Silvery Gull (*L. argentatus*) has not left the shores of Denmark during these years, whereas Blue-footed Gull (*L. canus*) and Black-headed Gull (*L. ridibundus*), after strolling about for some time at home, have both departed along the coast to the southwest. It has been possible to trace *L. canus* to the Channel not far from the coast of the Atlantic, *L. ridibundus* as far as the Mediterranean.

LIDT OM STORKEN

(*CICONIA ALBA*)

AF

† A. HAGERUP

Om Sommeren er den inderste, flade og mudrede Del af Kolding Fjord dækket af tæt »Andemad«. Her kan man endnu af og til se Storcken paa Fiskefangst. En Aften i Juli 1916 saa jeg en saadan paa nært Hold. Storcken gik spejdende i indtil 10—12 cm dybt Vand. Det varede aldrig længe, før den fik fat i en lille, vist omtrent 15 cm. lang Aal (eller Aalekvabbe?), som sprællede voldsomt. Storcken forsøgte aldrig at sluge den straks, men foretog et ilsomt Tilbagetog til fast Land; den ligefrem løb, hvad jeg ellers ikke har set den gøre. Først her, hvor Aalen ikke kunde smutte bort under »Andemaden«, blev den gentagne Gange lagt ned, taget op, vendt og drejet, før tilsidst at blive slugt. Mellem hver Fangst hengik højst 5 Minutter, og det meste af Tiden medgik fra Fangsten til Nedslugningen.

Ligesom andre Steder er Storcken ogsaa paa Koldingegnen aftaget stærkt i Antal i de senere Aar. Antallet af beboede Reder er næppe en Fjerdedel af, hvad det var for 20 Aar siden. Den

store Forsamling af Storke, hvorom jeg nu skal berette, maa derfor for største Delen stamme fra fjernere Egne.

Den 18. August 1917 hørte jeg, at der for nogle Dage siden havde overnattet en Mængde Storke paa Vonsildgaard, ogsaa kaldet Sønderkovgaard, som ligger 7 km Syd for Kolding, temmelig ensomt og omgivet af Marker og Skove, men uden større Moser i Nærheden. Stuehuset blev i 1916 ombygget og fik nyt Tegtag, hvis Rygning, med Fløje, er omtrent 30 m lang. Der er ingen Storkerede paa Taget og har ingen været, i hvert Fald i mange Aar, lige saa lidt som der vides noget om, at Gaarden tidligere har været benyttet til Soveplads for større Flokke af Storke. Fra Ejeren, Proprietær C. Wissing og Frue fik jeg følgende Beretning: Den 14. August samledes om Eftermiddagen ved 4-Tiden mange Storke paa Gaardens Marker. Ved 6-Tiden begyndte de at tage Plads paa Tagene. Kl. 8 var Tagene fuldt besatte; selv i et Træ i Gaarden stod en Stork, halvt skjult af Bladene. Skorstenene var særligt efterstræbte; paa hver af Stuehusets 4 Skorstene stod 1 Stork; paa en anden stod 3 Storke, paa en Tværlade 25; paa et mindre teglhængt Hus stod 1 paa Skorstenen i Midten og 4 paa hver Side. Kl. 10 stod de alle paa et Ben. Omtrent Kl. 4 næste Morgen forlod de Tagene og spredte sig over Markerne, hvor der om Formiddagen dog kun saaes en halv Snes Stykker. Om Eftermiddagen og Aftenen gøttog Begivenhederne fra Dagen forud; omtrent det samme Antal overnattede, og saa vidt man skønnede, indtog de ogsaa ganske de samme Pladser. Der var denne Aften Selskab paa Gaarden i Anledning af Fruens Fødselsdag, og de mange Storke vakte selvfølgelig stor Opmærksomhed blandt Gæsterne. Den næste Nat, 16.—17. August, overnattede omtrent 30 Storke, senere ingen.

Jeg har selv kun een Gang to paa hinanden følgende Aftener set en saadan Storkeforsamling: Da jeg den 13. August 1892 om Aftenen Kl. 7⁴⁵ cyklede gennem Sønder Onsild, Syd for Hobro, stod der paa Kirkens Tag 20 Storke, deraf 5 paa Taarnet; desuden taltes omtrent 20, dels staaende paa Byens Straatage og Skorstene, dels flyvende. Næste Aften Kl. 8³⁰ stod der 29 paa Kirkens Tag, deraf 7 paa Taarnet; desuden saaes over 20 dels flyvende, dels staaende paa Byens Straatage og Skorstene. Paa en Gaard stod 8, paa en anden 7 Storke. Lidt senere mødte jeg en forsinket Stork, som fløj mod Samlingsstedet. Af og til hørtes Knebren. Den 20. August om Aftenen Kl. 6³⁵ stod der

4 Storke paa Tage i Sønder Onsild, og den 28. August Kl. 5⁴⁵—6⁰⁰ stod 2 Storke paa en Rede i Handest, nær ved Sønder Onsild, 2 paa Tage i Nærheden og 1 paa en Mark.

Den 16. August 1890 fortalte Arkitekt Aage Petersen mig, at han samme Dags Eftermiddag havde set en Flok paa omtrent 50 Storke kredse i temmelig stor Højde over Viborg og forsvinde imod Nord. I Dagene herefter saaes kun en enkelt, gammel Stork i Viborg. Den knebrede ofte og syntes svagelig; den 18. August »laa den i Reden, og rejste sig vist ved Hjælp af Næbet«; sidste Gang den blev set, var den 29. August. I 1891 saa jeg den 31. August for sidste Gang en Stork i Viborg.

Under et Besøg paa Jensgaard ved Horsens i Juni 1918 fortalte Ejeren, Godsejer Poul Glud, mig, at han, da han en August-aften »for ikke ret mange Aar siden« kom hjem til Gaarden, saa denne befolket med Storke. Paa Skorstene og Tage taltes ialt 53. Noget saadant var ikke set der hverken før eller siden. Der er Storkerede paa Gaarden.

Medens jeg er ved Storken, vil jeg fremdrage et Forhold, som synes ret ukendt. I Aarene mellem 1870 og 1880 tilbragte jeg ofte Sommerferien paa Thurebyholm ved Kjøge. Paa Gaardens store straataekte Avlsbygninger yngede 4 à 8 Par Storke. Paa den Tid var Ungerne jo flyvefærdige; men jeg saa dog mindst een Gang to Storke parre sig paa et af Tagene. I Viborg boede jeg nogle Aar i et Hus, paa hvis Tag et Par Storke yngede. Fra den Tid har jeg den 22. Juli 1889 noteret: »Vort Storkepar parrede sig paa Philipsens (Naboens) Tag«. Under et Besøg 1893 i Felsted, Syd for Aabenraa, fortalte en ældre Gaardejer Iversen mig, at han kendte dette Forhold fra denne Egn. Mon det er almindelig kendt?